

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

154. An ita strictè requiratur lumen accensum in Missæ Sacrificie. vt sine
eo numquam Sacrificare liceat: imò additur, quod si lumen extinguitur
ante consecrationem, nec haberi possit, relinquenda ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

Religionis exhibetur. Ideo Sacerdos, neque ut duo peccata, neque ut circumstantiam aggravantem, eiusmodi circumstantias confiteri tenetur.

RESOL. CLIII.

An Sacrificium Missæ remittat peccata venialia ex opere operato?

Et an sit probabile Sacramentalia remittere peccata venialia? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 39.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam docet Didacus Nugnus in 3. p. tom. 1. q. 83. art. 1. concl. 6. & hanc sententiam probabilem putat, licet contrariam tanquam probabiliorem teneat Ioan. de la Cruz in direct. conscient. part. 2. de sacrificio Missæ, q. 1. dub. 4. concl. 6. ubi sic asserit. Probabile est hoc sacrificium remittere peccata venialia ex opere operato infallibiliter, & ita docuit Fr. Gaspar de Mondrago in nostro insigni Collegio S. Gregorij Vallisoletani; sed oppositum est probabilius, nam idem videtur esse de peccatis venialibus, ac de mortalibus. Nam etsi sacrificium Crucis habeat dictos effectus ex opere operato, tamen ex voluntate diuina variè per varia media applicatur; per Sacramenta enim applicatur ex opere operato, & infallibiliter, non sic verò per sacrificia. Ita la Cruz.

2. Sed ego Nugno libenter adhæreo, nam sacrificium Missæ ordinatur ad remittenda peccata, sed non potest remittere mortalia ex opere operato. Ergo solum venialia; deinde satis probabile est sacramentalia remittere venialia. Ergo à fortiori sacrificium Missæ, quia excellentius est.

RESOL. CLIV.

An ita stricte requiratur lumen accensum in Missæ Sacrificio, vel sine eo nunquam sacrificare liceat?

Imò additur quod si lumen extinguatur ante consecrationem, nec haberi possit, relinquenda sit Missa etiam si necesse esset consecrare ad dandum Viaticum moribundo.

Et an sit peccatum mortale lampadem accensam ante Sacramentum non conseruare?

Et an sit solum per dimidiam horam, aut aliquid amplius sine lumine existeret Eucharistia, peccatum graue committitur?

Et quid si per integrum diem hoc Sacramentum in Ecclesie Sacrario sine lumine esset?

Et an sit præceptum, vt ante Eucharistiam in Templis semper lumen ardeat?

Et docetur, quod extat præceptum de lumine, quando defertur Sacramentum foras.

Ex causa tamen illud etiam omitti potest, vt cum ad agrorum longè distantem defertur, nec commodè cum lumine fieri potest? Ex part. 9. tract. 6. & Misc. 1. Ref. 33; aliàs 34.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam tenet Pater Quintana duenas in Theolog. moral. tom. 1. tract. 4. singul. 1. n. 2. ubi dicendum existimat, quòd si obnotabilem, seu ob grauius culpabilem Parochi, vel eius, cuius cura hæc commissa est, negligentiam, per integrum diem, ipso sciente, & consentiente, lampas accensa non sit coram Tabernaculo; peccatum mortale ab eo committeretur: & hoc videtur dicendum, etiam remoto scandalo: quia, si hoc intercedat, non est dubium. Probat ex sententia Doctorum assertentium, ita stricte requiri lumen accensum in Missæ Sacrificio, vt sine eo nunquam sacrificare liceat, vt

loquitur Lugo de Eucharistia, disp. 30. sect. 2. n. 77. & addit ex Fagundez sententia cap. 22. in 2. Præcep. n. 19. Imò addunt aliqui, si lumen extinguatur ante consecrationem, nec haberi possit, relinquendam esse Missam, etiam si necesse esset consecrare ad dandum Viaticum moribundo. Sed cum hoc præcipue sit, ne Eucharistie Sacramentum sine lumine existat; licet simul etiam sit propter Sacrificij celebrationem; dicendum saltem erit, quòd per integrum diem hoc Sacramentum in Ecclesie Sacrario sine lumine esse, sine graui culpa non licebit: quia defectus consuetudinem tum celebrandi cum lumine, tum illud apponendi coram Tabernaculo: & eadem reuerentia digna est Eucharistia in Altaris Sacrificio oblata, ac in Sacrario custodita: & licet hic non ita manifestè Hostia consecrata pateat, & consecratio ibi, & non hic exerceatur: at consecrationis terminus, seu effectus, à quo consecratio dignitatem suam sumit, in oblata Hostia inuenitur: & excessus manifestationis, ita breui tempore durans, vberius compensatur perseuerantia per spatium vnus diei. Vnde, si solum per dimidiam, aut integram horam, aut aliquid amplius, sine lumine existeret Eucharistia, peccatum graue non committeretur.

2. Sed, his non obstantibus, de tali consuetudine vniuersali dubitat Iacobus Marchantius in resol. Past. tr. 4. c. 5. q. 4. ubi sic ait: Querere verò hic potest quis, an sit etiam præceptum, vt ante Eucharistiam in templis semper lumen ardeat? Respondent aliqui, licet expressum in iure non reperitur, consuetudine tamen vniuersalem Ecclesie habere vim præcepti. Ita Victorellus, Emanuel Sa, & quidam alij. Sed hanc consuetudinem non esse ita vniuersalem; patet ex multis Ecclesiis parochialibus, maxime ruralibus: ubi propter paupertatem hæcenus non fuit solitum lumen continuum accendi. Et licet Episcopi eam consuetudinem introducere conentur variis Decretis, tamen videmus vix obseruari à subditis ob paupertatem. Disceptant enim illi de expensis, quorum sit eas sustinere, an Ecclesie, an decimas percipientium, an communis populi; sicque Decretorum executio vel differtur, vel non fit. Extat porò præceptum de lumine, quando defertur Sacramentum foras, cap. Sane de celebrat. Missar. Ex causa tamen illud etiam omitti potest, vt cum ad agrum longè distantem defertur, nec commodè cum lumine fieri potest. Ita Marchantius. Verum ego opinioni P. Quintana duenas adhæreo.

RESOL. CLV.

An Sacerdos in necessitate celebrans cum vno lumine olei vel adipis peccet mortaliter?

Et cursum notatur, quod celebrare vnica candela cerea ex causa necessitatis est tantum peccatum veniale.

Et aduertitur Sacerdotem neque peccare mortaliter, si celebret Missam in Altari, in quo imago Crucis non existit? Ex part. 2. tract. 14. Ref. 45.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondet Riccius p. 3. decis. 213. Sup. hoc in num. 1. Fagundez tract. 1. lib. 3. cap. 23. n. 17. Reginaldus tom. 2. lib. 29. cap. 9. n. 196. Suarez in 3. p. tom. 3. disp. 81. sect. 6. Fernandez in exam. Theol. p. 3. c. 5. §. 13. n. 12. Villalobos in sum. p. 1. tr. 8. diff. 26. num. 4. Vasquez in 3. p. tom. 3. disp. 233. cap. 3. num. 26. Molfesius tom. 1. tract. 3. cap. 12. n. 57. & alij.

2. Sed negatiuam sententiam probabilem putat Zanard. in direct. Theol. part. 1. de sacrif. Missæ c. 14. in fin. Pitig. in 4. tom. 1. disp. 13. q. 2. art. 3. Nugnus in 3. p. q. 83. art. 3. dub. 5. fol. mibi 509. col. 1. Graff. p. 2. lib. 2. c. 43.

Seq. verf. cñ eodem Fagundez hic citato tantū, in tom. 3. tr. 1. Refol. 1. §. Et tandē.

Sup. hoc præcepto infra in tr. 2. Ref. 33. cursum in fine §. Verum. & magis latè in alio §. eius annot.